

Slobodan Sekulić, dipl. ing. građ. (1945. – 2014.)

Nedavno nas je iznenada zauvijek napustio kolega i prijatelj, cijenjeni projektant-konstruktor Slobodan Sekulić, dipl. ing. građ.

Slobodan Sekulić rođen je 17. prosinca 1945. u Orahovici. Godine 1952. cijela se obitelj preselila u Zagreb, gdje je Slobodan završio osnovnu i srednju školu (VI. gimnaziju). Građevinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (konstruktorski smjer) upisao je 1964., a diplomirao je 1970. godine.

Od 1971. do 1977. radio je u Zavodu za betonske konstrukcije pri Institutu građevinarstva Hrvatske. Bio je član tada vrlo važne grupe za teoriju konstrukcija, tzv. "Grupe 0112", koju je osnovao prof. Simović i koja je napravila pionirske korake u razvoju i primjeni numeričkih metoda u računskim analizama konstrukcija. U toj su grupi djelovali i drugi istaknuti i priznati stručnjaci: Dvornik, Werner, Ivančić, Bičanić, Fejzo i Srkoč.

Nakon što je 1977. osnovan Građevinski institut, radio je u Zavodu za tehničku mehaniku pri Fakultetu građevinskih znanosti. Do 1982. bio je stručni suradnik, a od 1982. do 1994. asistent na predmetu Tehnička mehanika. U tom je razdoblju objavio dva stručna rada i sudjelovao u brojnim složenim projektima koji su se tada izvodili u Zavodu pod vodstvom i u društvu istaknutih stručnjaka kao što su profesori Werner, Simović, Anđelić, Tomičić, Dvornik i ing. Sunara s kojim je radio rekonstrukcije. Nije potrebno isticati da je tadašnji Zavod za tehničku mehaniku vjerojatno bio najbolje mjesto u Hrvatskoj za učenje projektiranja konstrukcija. Sve tvornice cementa u Jugoslaviji, a više njih i u svijetu, projektirane su u Zavodu. Poslovi su objedinjavali tri djelatnosti: nastavu, znanost i struku, što je bila posebna značajka organizacije tadašnjega Građevinskog instituta koji nije poznavao probleme financiranja i negativnih bilan-

ci. U takvoj je sredini Slobodan zaokružio većinu potrebnoga stručnog znanja koje je koristio u daljnjem radu.

Do 1994. povremeno se za godišnjih odmora odlazilo na rad u vrlo poznati biro *Ostrowski* u Offenbachu a poslije i u Frankfurtu. U tome je sa Slobodanom sudjelovala većina mladih suradnika iz Zavoda za tehničku mehaniku. Bila je to izvrsna prilika da se ovlada načinom rada prema tadašnjim DIN ili BS propisima, ovisno o lokacijama svjetskih čeličana i industrijskih pogona koje je projektirala ta ugledna tvrtka.

Slobodanov brat Dragan, također građevinar, bio je voditelj grupe u birou *Ostrowski*, pa se sama od sebe namet-

nula ideja da se izvedbeni dijelovi nekih projekata izrađuju u Hrvatskoj. Zbog toga su 1994. zajedno osnovali *MSD-projektorni ured*. U tom je uredu Slobodan radio kao projektant nosivih konstrukcija i direktor sve do svoje prerane smrti.

Dvadeset je godina glavna aktivnost toga projektirnog ureda bila izrada izvedbenih projekata velikog broja armiranobetonskih konstrukcija, koje su se najčešće izvodile u Njemačkoj. U tome razdoblju Slobodan je bio mentor i učitelj većem broju mlađih kolega. Oni su tako naučili raditi najsloženije planove savijanja armature prema njemačkim propisima, jer ih Slobodan sasvim sigurno izradio najviše u Hrvatskoj. Budući da se nacrti nisu mogli

slati digitalno, u prvim je godinama djelovanja rad na planovima savijanja na temelju dostavljenih planova oplata zahtijevao stalna putovanja. Tek je poslije, s razvojem interneta, omogućeno slanje gotovih nacrtu uz relativno male troškove.

Danas u Zagrebu na izvedbenim projektima za njemačke projektne urede radi desetak ureda, a Slobodan Sekulić bio je prvi koji je to obavljao u Zagrebu.

Osim što je izrađivao izvedbene projekte, u Hrvatskoj je projektirao i veći broj izvedenih armiranobetonskih konstrukcija u visokogradnji (trgovački centri *Kika* i *West Gate*, nadogradnja zarazne bolnice u Zagrebu, sanacija stambenih blokova u Dubrovniku i nadogradnja opće bolnice u Slavenskome Brodu). Za nekoliko velikih projekata kao što je *Hypo Alpe Adria centar* u suradnji s uredom *Smagra* izradio je velik broj nacrtu armature jer je hitnost izgradnje, u kojoj su istodobno sudjelovala dva građevinska izvođača, zahtijevala brzu isporuku nacrtu. Za taj je kompleks od 86.000 m² BRP-a trebalo izraditi oko 1000 A0 nacrtu.

Radio je i na brojnim važnim projektima u inozemstvu. U Njemačkoj je radio na stadionu *Olympia* u Berlinu, Kongresnom centru i Hotelu *Marriot* u Frankfurtu, zgradi Terminala 2 u zračnoj luci München, *Westhafen Toweru* u Frankfurtu i hali *Condor Cargo* u zračnoj luci Frankfurt; u Austriji na cinkari u Linzu; u

Saudijskoj Arabiji na čeličanama *Hadeed I i II* te *Atoun*; u Egiptu na brani i hidrocen-trali *Naga Hammadi*, a u SAD-u na čeličani kompanije *Allegheny* u Pennsylvaniji. Na godišnjim susretima u Opatiji Hrvatska komora inženjera građevinarstva tražila je prezentaciju toga američkog projekta, no to nije bilo moguće izvesti jer je bila riječ o tajnome projektu najviše tehnologije, uz kontrolu svih nacrtu (čeličana za čelike najvećih čvrstoća).

Ovom prigodom valja istaknuti doprinos Slobodana Sekulića u projektiranju poslovne zgrade *HEP-a* u Kupskoj ulici. Bio je projektant konstrukcije građevine, čija glavna konstrukcija ima mješovitu armiranobetonsku strukturu, tj. sastoji se od zidova, stupova, okvira, ploča i pilota. Pritom je primijenio inovativnu "top-down" metodu izgradnje podzemnog dijela građevine u kojoj su stropne ploče podrumskih etaža, koje su građene kao razuporne konstrukcije prije izgrađene dijafra-gme, oslonjene na pilote koji su kasnije postali stupovi. O projektiranju i gradnji te građevine inženjer Sekulić je zajedno sa suradnicima održao čak tri zapažene prezentacije na *Danima ovlaštenih inženjera* u Opatiji, i to o prijedlogu osnovnoga koncepta "top-down" metode (2010.), o projektnome rješenju (2011.) te organizaciji i tehnologiji izvedenih radova (2013.). Predavanja su uvijek bila vrlo posjećena, jer su bila zanimljiva te prezentirana uz

pomoć brojnih grafičkih priloga. Slobodanov su odlazak s tugom primili svi oni koji su ga poznavali ili su s njim surađivali, a osobito kolege s kojima je upisao fakultet – generacija 1964. Premda je potvrdio dolazak na proslavu 50. obljetnice upisa na fakultet, koja je održana 18. listopada 2014., u tome ga je iznenadna spriječila bolest. Tijekom rehabilitacije u Krapinskim Toplicama izgledalo je da ćemo se ipak sastati na sljedećoj obljetnici. Nažalost, pokazalo se da je to bilo nerealno očekivati. Slobodanovo se zdravstveno stanje naglo pogoršalo i umro je u Zagrebu 14. prosinca 2014. u 69. godini života. Četiri dana poslije u velikoj dvorani Krematorija na Mirogoju ispratili smo ga na vječni počinak, a tom su se tužnom prigodom okupili svi koji su ga poznavali i zajedno s njim radili na građevinskim konstrukcijama. Bio je društvena osoba, organizator susreta i zabava, volio je glazbu i uvijek imao najbolje uređaje za prijenos zvuka na kojima smo mu zavidjeli. Imao je zaista velik broj prijatelja, i to ne samo onih iz građevinske struke. Uvijek je bio ponosan na sinove i često je govorio o njihovim uspjesima, o obiteljskom druženju s unucima i o svojoj dragoj Ani.

Njegove je posmrtno ostatke obitelj položila u obiteljski grob na Mirogoju, a nama ostaje sjećanje na iznimnog inženjera i dragog prijatelja.

D. Kovačić, M. Srkoč